Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

ŁUCK, DNIA 13 PAŹDZIERNIKA 1938 R.

WOŁYŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 18.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

154.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 15 września 1938 r.

o zwalczaniu zarazy pryszczycy.

W związku ze stwierdzeniem zarazy pryszczycy w powiecie horochowskim, a na zasadzie postanowień art. 108 ust. 1 lit. »a« rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80 ex 1936 roku paz. 555) art. 2, 9, 41 i 42 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22.VIII.1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustawy z dnia 25.II.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) i z dnia 16.IV.1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) przepisów §§ 132, 153 do 169 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), oraz przepisów §§ 20 i 21 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12.VI.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20.X.1932 r. w sprawie nadzoru weterynaryjnego (Dz. U. R. P. Nr 111, poz. 922), zarządzam co następuje:

§ 1.

W celu zwalczania pryszczycy i niedopuszczenia do dalszego jej rozwlekania na obszarze województwa wołyńskiego ustanawiam okręg zapowietrzony, oraz okręg zagrożony pryszczycą.

I. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Do okręgu zapowietrzonego pryszczycą włączam następujące miejscowości: miasto Beresteczko, osadę i folwark Naręczyn, gminy Beresteczko.

§ 3.

Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym i trwałym napisem: »Pryszczyca — okręg zapowietrzony. Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) i przeprowadzanie zwierząt racicowych zakazane«.

§ 4.

Drogi prowadzące i przechodzące wdłuż granicy okręgu zapowietrzonego, winny być zamknięte dla przeprowadzenia zwierząt racicowych.

§ 5.

1) Wywożenie z okręgu zapowietrzonego, jak również załadowywanie zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych z okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

2) Na wywóz zwierząt racicowych, celem natychmiastowego uboju do rzeźni położonych w tym samym okręgu zapowietrzonym pryszczycą, zezwalam pod następującymi warunkami, że takie zwierzęta racicowe:

a) przed wywiezieniem z zagrody zostaną na 24 godzin przed wywozem zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane o pryszczycę;
b) dostarczone będą na szczelnym samochodzie, lub wozie pod konwojem zaprzysiężonego konwojenta wyznaczonego przez zarząd gminy miejskiej lub wiejskiej;
c) będą pochodziły z miejscowości danego okręgu zapowietrzonego za wyjątkiem zagrody zapowietrzonej i zagród bezpośrednio do niej przylegających i że mięso z powyższych zwierząt racicowych przeznaczone będzie wyłącznie dla aprowizacji danej miejscowości zapowietrzonej.

3) Środki przewozowe (samochody, wozy i t.p.), którymi zwierzęta racicowe były przewożone, jak również rampy, narzędzia i przedmioty, używane przy załadowaniu i wyładowaniu, tudzież osoby, zatrudnione przy przewozie podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów § 3, 5, 6, 9 i 13 załącznika Nr 2 do wyżej wspomnianego rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9.I.1928 r.

Wywóz zaś zwierząt, podejrzanych o zarażenie się, do rzeźni publicznej lub wywozowej, znajdujących się na terenie innego województwa uzależniam od uprzedniego uzyskania zgody Urzędu Wojewódzkiego.

§ 6.

Zezwolenie na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego na cele użytkowe, może być udzielone przez Urząd Wojewódzki tylko w drodze wyjątku.

§ 7.

Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, świnie, owce i kozy) oraz drób w okręgu zapowietrzonym muszą być trzymane w oborze, chlewie, względnie w zamknięciu. Zezwolenie na wyjątki może być udzielone tylko przez Starostę Powiatowego. Również psy winny być stale trzymane na uwięzi.

§ 8.

Mleko wolno wywozić tylko z okręgu zapowietrzonego dopiero po dostatecznym wyjałowieniu. Starosta może zezwolić na wywóz mleka niewyjałowionego do takich mleczarń, w których wyjałowienie mleka jest zapewnione. Mleko należy uznać za dostatecznie wyjałowione:

a) po nagrzaniu na ogniu aż do zagotowania;
b) po nagrzaniu do 85 stopni C parą wodną;
c) po nagrzaniu do 70 stopni C i utrzymaniu w tym stopniu nagrzania w przeciągu $^{1}/_{2}$ godziny.

Użytkowanie mleka pochodzącego z obcych zagród, jako karmy dla zwierząt racicowych w stanie niewyjałowionym jest zakazane.

§ 9.

Wprowadzanie (wpędzanie, wwożenie) zwierząt racicowych do okręgu zapowietrzonego jako też przeprowadzanie (przepędzanie, przewożenie) takich zwierząt przez ten okręg jest zakazane. Na wprowadzenie zwierząt racicowych rzeźnych może zezwolić starosta pod warunkiem, że zwierzęta będą dostawione wprost do rzeźni (miejsca uboju) na wozach lub koleją. Wprowadzanie zwierząt hodowlanych i użytkowych w razie koniecznych potrzeb gospodarczych uzależniam od uzyskania uprzednio mojej zgody.

II. Okręg zagrożony.

§ 10.

Ustanawiam okręg zagrożony, do którego włączam:

1) od strony północno-zachodniej całą drogę z terenem przyległym od osady Naręczyn do wsi Zielona wyłączając wieś Zielona;

2) przyległe do osady Naręczyn futory wsi Kutrów i wieś Kutrów;

3) drogi polne od osady Naręczyn do wsi Smolawa i Merwa, wyłączając wieś Smolawę i Merwę;

4) drogi biegnące z m. Beresteczka do wsi Kutrów;

5) drogę biegnącą z m. Beresteczka do wsi Peremyl, wyłączając wieś Peremyl;

6) wszystkie drogi wiodące z m. Beresteczka do wsi Sołoniów, wyłączając wieś Sołoniów;

7) wszystkie drogi wiodące z m. Beresteczka do wsi, osady i kolonii Mytnicy, wyłączając te miejscowości;

8) drogę wiodącą z m. Beresteczka do wsi Antonówki, wyłączając tę wieś;

9) wszystkie drogi wiodące z m. Beresteczka do wsi i osady Ploszowa Królewska, wyłączając te miejscowości;

10) wszystkie drogi wiodące z m. Beresteczka do wsi i osady wojskowej Ostrów, wyłączając te miejscowości.

§ 11.

W obrębie okręgu zagrożonego pryszczycą zakazuję puszczania zwierząt racicowych samopas poza obręb zagrody.

§ 12.

Wypędzanie zwierząt racicowych na wspólne pastwiska lub pojenie ich we wspólnych wodopojach — uzależniam od uprzedniego uzyskania zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego.

§ 13.

1) Wywoz (wprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych poza obszar okręgu zagrożonego jest wzbroniony.

2) Na wywóz zwierząt racicowych z okręgów zagrożonych zezwolić może właściwy Starosta m. i. pod warunkiem, że zwierzęta przeznaczone są na bezpośredni ubój w jednej z rzeźni położonych na obszarze województwa wołyńskiego przy zastosowaniu przepisów § 157 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 169).

3) Wywóz (wyprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych z okręgów zagrożonych na obszar innych województw jest wzbroniony.

4) Na wywóz zwierząt racicowych, pochodzących z okręgu zagrożonego, celem natychmiastowego uboju w rzeźni publicznej zezwala się pod warunkiem:

a) w świadectwach miejsca pochodzenia wymieniona będzie rzeźnia (miejsce uboju) do której zwierze racicowe ma być doprowadzone, celem natychmiastowego uboju.

b) takie zwierzęta racicowe dostarczone będą na szczelnych samochodach lub wozach, na koszt stron, pod konwojem osoby wyznaczonej w tym celu przez właściwą gminę, do oznaczonej w świadectwie miejsca pochodzenia rzeźni, której zarząd potwierdza odbiór i zabicie tych zwierząt.

§ 14.

Zezwolenie na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zagrożonego na cele użytkowe może być udzielone przez Urząd Wojewódzki tylko w drodze wyjątku.

Przepisy ogólne.

§ 15.

W miejscowości zapowietrzonej, okręgu zapowietrzonym i zagrożonym pryszczycą zakazuję:

a) odbywania targów na zwierzęta racicowe;

b) prowadzenia handlu domokrążnego zwierzętami racicowymi, oraz handlu domokrążnego drobiem;

c) urządzania przetargów na zwierzęta racicowe, z wyjątkiem zwierząt pozostających w zagrodzie conajmniej od 3-ch miesięcy;

d) urządzania publicznych pokazów zwierząt racicowych, spędów zwierząt racicowych i t. p.

e) oddawania mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarń otrzymujących mleko z różnych gospodarstw do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, jak również użytkowania na karmę dla własnych zwierząt racicowych we własnym gospodarstwie domowym;

f) wydawania świadectw miejsca pochodzenia dla zwierząt racicowych, co do których nie uzyskano uprzednio zezwolenia wymaganego na ich wyprowadzenie lub wywóz;

g) wydawania świadectw miejsca pochodzenia dla zwierząt racicowych, co do których nie uzyskano uprzednio zezwolenia wymaganego na ich wywóz lub wyprowadzenie.

§ 16.

Zakazuję wywozu zagranicę Państwa zwierząt racicowych pochodzących z obszaru zapowietrzone-

go i zagrożonego oraz z miejscowości zapowietrzonej i z okolicy w promieniu 15 kilometrów od miejscowości zapowietrzonej. Na świadectwach miejsca pochodzenia z tych miejscowości winno być zaznaczone »wywóz zwierząt zagranicę wzbroniony«.

§ 17.

Dostawa i odbiór mleka z mleczarni publicznych.

1) Mleczarnie otrzymujące mleko z różnych gospodarstw (publiczne), położone w miejscowości zapowietrzonej, okręgu zapowietrzonym pryszczycą, o ile nie odpowiadają wymogom przepisów § 18 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 12.VI 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 597), podlegają zamknięciu.

2) Do wnętrza mleczorni (hal) na terenie okręgów zapowietrzonych i zagrożonych, ani też na pomosty mleczarni (o ile istnieją) nie wolno pod żadnym pozorem wchodzić osobom postronnym (obcym), a zwłaszcza osobom dostarczającym, względnie odbierającym mleko. W tym celu pomosty, względnie wejścia do mleczarni należy odpowiednio zapezpieczyć (np. przez ustawienie barjery) oraz umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i czytelnym napisem: »Wstęp do mleczarni i na pomost (o ile tenże istnieje) osobom obcym wzbroniony«.

3) Bańki (naczynia), dostawione z mlekiem do mleczarń publicznych, mających być przez osoby które je dostawiły, stawiane na pomostoch mleczarń, a gdzie takich niema, w wejściach (drzwiach) mleczarni, po czym personel mleczarni, nie stykając się z osobami dostarczającymi mleko winien zabrać je z pomostów względnie wejść i wnieść do wnętrza mleczarni.

4) Mleko wydawane z mleczarni musi być bezwarunkowo uprzednio dostatecznie wyjałowione w sposób ustalony w przepisach § 8 niniejszego rozporządzenia.

5) Użytkowanie na karmę nie wyjałowionego mleka dla zwierząt racicowych posiadacza mleczarni jest wzbronione.

6) Bańki (naczynia) przed wydaniem z mleczarni muszą być tak z zewnątrz jak i wewnątrz należycie oczyszczone, następnie odkażone przez:

a) włożenie ich na przeciąg dwóch minut do naczynia z wrzącą wadą lub gorącego 3% wodnego rozczynu sody (3 kg na 100 litrów wody , przyczym winny być one całkowicie wraz z nakrywkami zanurzone w płynie albo
b) dokładne wyszorowanie powierzchni zewnętrznej i wewnętrznej jak i nakrywek płynem wymienionym pod literą »a«.

Oczyszczone i odkażone w powyższy sposób bańki (naczynia) winien personel mleczarni ustawić na pomoście, względnie u wejścia do mleczarni i to w ten sposób, by nie mogły się one zetknąć z bańkami (naczyniami) dostawionymi do mleczarni z mlekiem.

7) Pomost względnie wejście do mleczarni jak również miejsce postoju wozów mleczarskich, muszą być codziennie przed rozpoczęciem i natychmiast po ukończeniu czynności związanych z przyjmowaniem i wydawaniem mleka dokładnie oczyszczone i odkażone przez obfite zlanie mlekiem wapiennym lub przez posypanie sproszkowanym niegaszonym wapnem.

8) Wnętrze mleczarni jak również wszelkie narzędzia i sprzęty z którymi mleko niewyjałowione miało styczność, należy po każdorazowym ich użyciu dokładnie oczyścić przez wyszorowanie gorącym 3% rozczynem sody.

9) W razie niestosowania się do powyższych przepisów, powiatowa władza administracji ogólnej może dla ścisłego wykonania tych przepisów (2—8) wyznaczyć na koszt mleczarni osobę do stałego nadzorowania. Osoba ta ma być stale obecna w mleczarni przez czas dostawy i odbioru mleka z mleczarni, oraz dopilnować należytego wykonania powyższych środków ochronnych.

§ 18.

Winni przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego ulegną karze przewidzianej w art. 98 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22.VIII.1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustawy z dnia 25.II.1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 26, poz. 229) i z dnia 16.IV.1938 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz art. 8 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 11/VII.1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 67, poz. 622) o ile popełnione czyny przestępcze nie będą podlegały ukaraniu na mocy art. 217 polskiego kodeksu karnego z dnia 11.VII.1932 r.

§ 19.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie i obowiązuje aż do odwołania.

Wojewoda
w/z (—) **M. Gołębiowski**
Naczelnik Wydziału Ogólnego.

155.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 22 września 1938 r. Nr RWV 1-38

w sprawie ustalenia kontyngentów na ubój rytualny.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1938 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych o sposobach i warunkach uboju rytualnego zwierząt gospodarskich (Dz. U.R.P. Nr 70, poz. 504) oraz pisma okólnego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr E. R. IV-17-a/II/b/1 z dnia 5 grudnia 1936 r. i z dnia 30 stycznia 1937 r. Nr E. R. IV-17-a/II/b/3 ustalam następujące kontyngenty uboju rytualnego na okres od 1-go października do 31 grudnia 1938 r.

§ 1.

1) Na powiat dubieński kg ż. w.—150.000
2) „ „ horochowski „ „ „ — 90.000

3) „ „ kostopolski „ „ „ — 75.000
4) „ „ kowelski „ „ „ — 70.000
5) „ „ krzemieniecki „ „ „ —130.000
6) „ „ lubomelski „ „ „ — 45.000
7) „ „ łucki „ „ „ — 95.000
8) „ „ rówieński „ „ „ — 80.000
9) „ „ sarneński „ „ „ — 80.000
10) „ „ włodzimierski „ „ „ —140.000
11) „ „ zdołbunowski „ „ „ — 85.000
12) „ miasto wydzielone Łuck „ „ „ —190.000
13) „ „ „ Równe „ „ „ —150.000
14) „ „ „ Kowel „ „ „ —140.000

§ 2.

Kontyngent winien być rozdzielony pomiędzy koncesjonariuszów w okresach miesięcznych w uzależnieniu od ilości poddanego trybowaniu mięsa zadniego, pochodzącego z uboju rytualnego.

§ 3.

W razie stwierdzonego nietrybowania mięsa z uboju rytualnego, należy bezwarunkowo odpowiednio zmniejszać przydział kontyngentów w okresach następnych.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października.

Wojewoda
w/z. (—) **I. Strzemiński**
Wicewojewoda.

156.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 6 października 1938 r.

o sprostowaniu daty Wołyńskiego Dziennika Wojewódzkiego Nr 17.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5.VII 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. Ust. Nr 72, poz. 648) prostuje się omyłkę drukarską w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 17 z dnia 17.IX 1938 r. następująco:

Na stronie tytułowej data »Łuck, dnia 17 września 1938 r.« winna brzmieć: »Łuck dnia 24 września 1938 r.«.

Wojewoda
w/z. (—) **L. Strzemiński**
Wicewojewoda.

157.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego

z dnia 9 września 1938 r. Nr OAP-16/1236/38

w sprawie wszczęcia postępowania likwidacyjnego w stosunku do mienia opuszczonego.

Urząd Wojewódzki Wołyński na podstawie art. 9 ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o likwidacji mienia opuszczonego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 405) podaje do wiadomości publicznej, że na wniosek Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego Sąd Okręgowy w Łucku względnie Sąd Okręgowy w Równem wszczął postępowanie likwidacyjne w stosunku do następującego mienia opuszczonego.

L p	Postanow, z dnia	Nr akt Sądu	Nazwisko i imię nieobecnego	Miejsce położenia mienia
			I. Sądu Okręgowego w Łucku.	
86	26 7.38 r.	Co-1452/38	Naumczyk Stefan	w. Boguszówka, gm. Szczurzyn pow. Łuck
87	„	Co-1460/38	Komorowska (Komaruk) Aleksandra, Anisja, Irena i Maria	w. Czerczyce, gm Mikulicze, pow. Włodzimierz
88	„	Co-1466/38	Zagórowski Andronik	w. Boryczyce, gm. Brany, pow. Horochów
89	„	Co-1458/38	Prajs John	w. Aleksandrówka, gm. Chorów, pow. Horochów
90	„	Co-1461/38	Golantycz Wasyl i Selefon	w. Pulmo, gm. Pulemiec, pow. Luboml
91	„	Co 1462/38	Gorun Emilian	w. Wólka Chrypska, gm. Pulemiec, pow. Luboml
92	„	Co-1451/ 8	Gorun Semen	w. Wólka Chrypska, gm. Pulemiec, pow. Luboml

L. p.	Postanow. z dnia	Nr akt. Sądu	Nazwisko i imię nieobecnego	Miejsce położenia mienia
93	„	Co 1448/38	Sawczuk Platon	w. Zalesie, gm. Pulemiec, pow. Luboml
94	„	Co 1455/38	Komodziński Jefim	w. Pulmo, „ „ „
95	„	Co-1465/38	Lewczyk Aron	w. Nowa - Ruda, gm. Maniewicze, pow. Kowel
96	„	Co 1449/38	Łagofet Michał	m Kowel
97	„	Co-1450/38	Ługwiszczyk Onisim	w. Siedliszcze, gm. Siedliszcze, pow. Kowel
98	„	Co-1464/38	S-cy Szynkaruka Terentego	w. Sitowicze, gm. Pownrsk, pow. Kowel
99	„	Co-1463/38	Wacyk Matrona	„ „ „
			II Sądu Okręgowego w Równem.	
100	28.7.38 r.	Co-1557/38	Karaczewska-Wołk Tamara	gm. Deražne, pow. Kostopol
101	14.7. „	Co-1401/38	Kisielow Kondrat	w. Hołubno, gm. Berezne, pow. Kostopol
102	„	Co-1404/38	Kiperman Motla-Dwojra	m. Krzemieniec, nl. Szeroka 87 i Miodowa 6
103	18.8.38 r	Co-1604/38	Nowakowski Mikołaj s. Piotra	m. Krzemieniec, nl. Ochronek Nr 4
104	14 7. „	Co-1464/38	Bondarenko (Bondarczuk) Afanazy	„ „ Szeroka 37
105	„	Co-1411/38	Wychowaniec Kondrat i Maria	w. Rozławsk, gm Poczajów, pow. Krzemieniec
106	25.7.38 r.	Co-1517/38	Repelska Anna	w. Nowy - Taraż, gm. Poczajów, pow. Krzemieniec
107	„	Co 1519/38	Andrejczuk-Mojsiejcznk Dymitr	w Łanowce, gm. Łanowce, pow. Krzemieniec
108	28 7.38 r.	Co-1552/38	Semeniuk Ignacy	w. Kuraż, gm. Sijańce, pow. Zdołbunów
109	25. „	Co-1522/38	Bałandiuk Nestor	„ „ „
110	14 „	Co-1468/38	Przeniczny Afanazy (Atanazy)	gm. Warkowicze, pow. Dubno
111	25. „	Co-1516/38	Łachwiński Roman	w. i gm. Boremel, „
112	„	Co-1520/38	Bielicznk Tatiana, Paraskiewa i Aleksy	w. Wyczółki, gm. Boremel „
113	„	Co-1521/38	Bondaruk Wasyl	w. Złoczowce, „ „
114	14 7.38 r.	Co-1444/38	Prokopczuk Stefania i inni	w. Podłóże II, gm. Jarosławicze, pow. Dubno
115	„	Co 1295/38	Muzycznk vel Horuk Jewdokia i jej dzieci	w. Stawrowie, gm. Jarosławicze pow. Dnbno
116	„	Co-1294/38	Budcznk Eustachy	w. Kaliatycze, gm. Jarosławicze pow. Dubno
117	28.7.38 r.	Co-1567/38	Hordijuk Konstanty i Perfenty	w. Kaliatycze, gm. Jarosławicze pow. Dnbno
118	25. „	Co-1514/38	Dulski Mikołaj	w. Podhajce, gm. Jarosławicze pow. Dubno
119	28. „	Co-1556/38	Carnk Serafina i Kucharczuk Aleksander	w. Świszczów, gm. Jarosławicze pow. Dubno
120	23.6.38 r.	Co-1320/38	Borewicz Nikanor	w. Targowica, gm. Jarosławicze pow. Dubno
121	„	Co-1346/38	Protoluk Grzegorz	w. Borzemiec, gm. Jarosławicze, pow. Dubno
122	14.7.38 r.	Co-1443/38	Naumczyk Zinowia	w. Pełcza, gm. Werba, pow. Dnbno
123	„	Co-1445/38	Siwicki Mikołaj i Włodzimierz	w. Podlnże-Zabłocie. gm. Werba, pow. Dubno
124	„	Co-1470/38	Zełman Bejła	m. Radziwiłłów, Rynek 52
125	„	Co-1466/38	Mironienko Aleksander	w. Bohajówka, gm. Radziwiłłów, pow .Dubno

Ł. p.	Postanow. z dnia	Nr akt Sądu	Nazwisko i imię nieobecnego	Miejsce położenia mienia
126	28.7.38 r.	Co-1703/38	Szymanowska Nadzieja i Kowalewska Zofia	w. Bohajówka, gm. Radziwiłłów, pow. Dubno
127	14. „	Co-1465/38	Demczuk Aleksander	w. Oparypsy, gm. Radziwiłłów, pow. Dubno
128	25. „	Co-1515/38	Leduchower Jankiel	m. Radziwiłłów, Ryuek 22
129	25. „	Co-1527/38	Malinowska Maria	„
130	25. „	Co-1526/38	Landau Chaim	„
131	25. „	Co-1528/38	Sołogub Olga	„ Rynek 22
132	25.7.38 r.	Co-1523/38	Ignacewicz Aleksander	m. Radziwiłłów, pow. Dubno
133	14.7 38 r.	Co-1441/38	Krawczenko Tomasz	„ ul. Pocztowa 23.
134	„	Co-1447/38	Wojachiewicz Grzegorz	„ „ Sienkiewicza 17
135	„	Co-1408/38	Sulimenko Paweł	„ „ 43 p. Leg. Baj. № 13
136	„	Co-1407/38	Sadowski Grzegorz	m. Sarny, ul. Krzywa 11, pow. Sarny
137	„	Co-1403/38	Klimowicz Mikołaj	„ „ Krótka 10, „
138	„	Co-1402/38	Kostecki Aleksander	„ „ Leśna 17, „
139	„	Co-1400/38	Chilczenko Piotr	„ „ Wilcza 24, „
140	„	Co-1410/38	Wereszkin Sergiusz	„ „ Orlicz-Dreszera 22
141	„	Co-1399/38	Aksianow Mikołaj	„ „ 11 Listopada 13
142	„	Co-1406/38	Orłow Aleksy	„ „ „ 19
143	„	Co-1467/38	Płoskin Aleksander	„ „ „ 23
144	„	Co-1469/38	Zabołotna Tekla	„ „ Ułańska 3
145	25 7.38 r.	Co 1518/38	Tiuryn (Tniryn) Nikita	os. Klesów, ul. Kolejowa 11, pow. Sarny
146	14 „	Co-1405/38	Nikitiuk Michał	w. Białowieża, gm. Kisorycze, „
147	25 „	Co-1524/38	Krygier Ferdynand	w Karpiłówka, „ „
148	14 „	Co-1409/38	Stryżeus Nikifor	w. Rudka, gm. Bielska Wola „
149	25 „	Co-1525/38	Krawiec Maksym i Grzegorz	„ „ „
150	28 „	Co-1726/38	Gutnik Mateusz	w. Horodyszcze, gm Aleksandria, pow. Równe
151	28 „	Co-1629/38	Kujan Jan	w. Horodyszcze, gm. Aleksandria, pow. Równe

Na podstawie art. 9 p. 4 powołanej ustawy wzywa się osoby, roszczące sobie prawa do tego mienia opuszczonego oraz wierzyciel, by zgłosili swe roszczenia należycie uzasadnione do Sądu Okręgowego w Łucku względnie do Sądu Okręgowego w Równem w terminie 6 miesięcznym od daty ogłoszenia niniejszego w Dzienniku Wojewódzkim. Jeżeli nieobecny, którego mienie ma być zlikwidowane, nie zgłosi się w powyższym terminie, może nastąpić uznanie go za zmarłego.

Za Wojewodę
(—) **M. Gołębiowski**
Naczelnik Wydziału.

158.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Krzemienieckiego

z dnia 16 września 1938 r. Nr R. 15/50

o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi Sawczyce.

Starosta Powiatowy Krzemieniecki na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92, poz. 883) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 23-go czerwca 1938 r. zostało wydane ostateczne orzeczenie Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej w Łucku z dnia 23-go czerwca 1938 r., dotyczące zatwierdzenia projektu na obsza

rze scalenia wsi Sawczyce, gminy Bereżce, powiatu krzemienieckiego.

W związku z powyższem ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Starosta
(—) **mgr. Jerzy Osostowicz**
Wicestarosta

159.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Krzemienieckiego

z dnia 17 września 1938 r. Nr R 15/3

o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi Białka Duża i Mała.

Starosta Powiatowy Krzemieniecki na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92, poz. 883) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P Nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 29-go marca 1938 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Krzemienieckiego z dnia 9-go marca 1938 r., dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Białka i Mała, gminy Wyszogródek, powiatu krzemienieckiego.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Starosta
(—) **mgr. Jerzy Osostowicz**
Wicestarosta

160.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Włodzimierskiego

z dnia 14 września 1938 r. Nr R 15/112

w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Wólka Wydraniecka.

Siarosta Powiatawy Włodzimierski na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 883) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 września 1938 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Włodzimierskiego z dnia 9 sierpnia 1938 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Wólka Wydraniecka, położonej w gminie Korytnica, w pow. włodzimierskim.

Za Starostę
(—) **Inż. Tadeusz Vorbrodt**
Komisarz Ziemski

161.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Włodzimierskiego

z dnia 14 września 1938 r. Nr R 15/86

w sprawie postępowania scaleniowego gruntów wsi Iszów.

Starosta Powiatowy Włodzimierski, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 września 1938 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Włodzimierskiego z dnia 9 sierpnia 1938r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Iszów, położonej w gminie Korytnica, w powiecie włodzimierskim.

Za Starostę
(—) **Inż. Tadeusz Vorbrodt**
Komisarz Ziemski

162.

OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Włodzimierskiego

z dnia 26 września 1938 r. Nr R 15/70

o zamknięciu postępowania scaleniowego gruntów wsi Przewały.

Starosta Powiatowy Włodzimierski na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92 z 1927 r. poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 maja 1938 r: orzeczenie Starosty Powiatowego Włodzimierskiego z dnia 21 kwietnia 1937 r., dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Przewały gminy Olesk pow. włodzimierskiego stało się wykonalne na skutek ogłoszenia zainteresowanym orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej w Łucku z dnia 22 lutego 1938 r.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

Za Starostę
(—) **Inż. B. Komos**
p. o. Komisarz Ziemski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Z SEKRETARIATU WOJEWODY.

I.

Otwarcie Targów Wołyńskich.

Dnia 10 września o godzinie 11 Pan Wojewoda Wołyński Aleksander Hauke-Nowak dokonał otwarcia IX Targów Wołyńskich w Równem, nad którymi objął protektorat.

Podczas otwarcia Pan Wojewoda wygłosił następujące przemówienie:

»Otwierając dziś 9 te Targi Wołyńskie chciałbym w kilku słowach streścić swój pogląd na drogi rozwoju gospodarczego Wołynia w najbliższej przyszłości.

Idą one w zasadniczych 3 kierunkach.

Pierwszy kierunek — to rozwój i intensyfikacja rolnictwa.

Wybitnie rolnicza struktura gospodarcza naszego województwa narzuca odrazu pewne konieczności które streszczają się do podnoszenia na coraz wyższy poziom gospodarstw rolnych, podciągnięcia wzwyż kultury rolnej i wydajności pracy oraz wszechstronny rozwój różnych dziedzin wytwórczości rolniczej, a tym samym zabezpieczenie gospodarstw rolnych od ujemnych wpływów koniunkturalnych depresji i załamań. Ubiegłe lata dały niewątpliwie osiągnięcia dodatnie w tych dziedzinach. Nie są to jednak osiągnięcia ostateczne, zamykające możliwość dalszych zdobyczy.

Zwiększenie wydajności warsztatów rolnych rozbudowanie różnokierunkowości pracy tych warsztatów, podnoszenie jakości i wartości produkcji przez jej standaryzację, prawidłowa organizacja zbytu produktów rolnych i zakupu wyrobów przemysłowych, potrzebnych rolnikowi, usunięcie zbędnego i drogiego pośrednictwa, zorganizowanie taniego kredytu rolniczego — oto kierunki i wytyczne na najbliższe lata dla rolnictwa wołyńskiego.

Drugie zagadnienie w rozwoju gospodarczym Wołynia — to nasze miasta, które odziedziczyliśmy po zaborcach w stanie wielkiego zaniedbania i prymitywizmu wschodniego, pozbawione niezbędnych urządzeń zakładów użytku powszechnego. Miasta wołyńskie muszą w swoim rozwoju gospodarczym i cywilizacyjnym zbliżać się coraz bardziej do stanu zagospodarowania i wyglądu zewnętrznego miast na zachodzie Polski.

Rozwój prawidłowy miast — to zdolność wchłaniania przez powstające ośrodki pracy handlowej, przemysłowej czy rzemieślniczej tego nadmiaru ludności wiejskiej, która bądź nie może pomieścić się na wsi wskutek przeludnienia, bądź też znajduje się w stanie nędzy, wskutek braku własnych warsztatów pracy.

Ponad to rozwijające się miasta stają się bezwątpienia naturalnymi ośrodkami życia kulturalnego promieniującymi swymi wpływami na wieś i jej mieszkańców.

Rozwój handlu opartego na dobrej organizacji i zdrowej kalkulacji, rozwój sprawnego i wykwalifikowanego rzemiosła, rozbudowa wawsztatów przemysłowych, rozbudowa warsztatów pracy kulturalnej i społecznej — oto kierunki rozwoju twórczej pracy naszych miast.

Trzecim zagadnieniem poza rolnictwem i rozwojem miast, jest zagadnienie eksploatacji i przetwórstwa bogactw naturalnych Wołynia. W tej dziedzinie ma otwarte pole do działania kapitał innych terenów Polski, który dysponując odpowiednimi środkami materialnymi, mógłby stworzyć w województwie wołyńskim, szereg poważnych ośrodków przemysłowych, dających nietylko zatrudnienie ludności, ale pomnażając ogólną wartość produkcji rolnej, leśnej i górniczej. Wołyń posiada szereg doskonałych warunków dla rozwoju przemysłu przetwórczego i możność przebudowania form dotychczasowego eksportu surowców wołyńskich na eksport gotowych produktów i półproduktów.

Te oto zagadnienia pierwszorzędnego znaczenia, powinny wysunąć się — moim zdaniem w najbliższych latach na czoło zagadnień gospodarczych, równocześnie rozpracowywanych i realizowanych i winny stać się równoległymi etapami gospodarczych dróg rozwoju naszego województwa.

Nad wszystkimi powyższymi zagadnieniami gospodarczymi dominować jednak winna zasadnicza myśl wytyczna: podciągnięcia ziemi wołyńskiej do poziomu gospodarczego, cywilizacyjnego i kulturalnego województw zachodnich i centralnych, a tym samym związanie całości gospodarczej Wołynia jak najsilniejszymi węzłami z centrum Polski. Gdynia i Centralny Okręg Przemysłowy są naturalnymi kierunkami orientacyjnymi w rozwoju gospodarczym Wołynia. Mam prawo sądzić, że poruszane przeze mnie zagadnienia nie są obce kierownikom życia gospodarczego na Wołyniu nie są one zapewne obce organizatorom Targów Wołyńskich. Sądzę, że właśnie Targi Wołyńskie będą tym corocznym przeglądem i sprawdzianem, czy życie gospodarcze Wołynia rozwija się i posuwa we właściwych kierunkach i czy osiąga stopniowo trwałe zdobycze.

Życzę więc organizatorom Targów Wołyńskich i wszystkim wystawcom przede wszystkim zadowolenia z własnej pracy, jak również życzę im, aby ich prace i wysiłki twórcze kładły trwałe podwaliny pod rozwój gospodarczy Wołynia«.

II.

Uroczystości jubileuszowe Ordynariusza Diecezji Łuckiej J.E. Ks. Biskupa Dr. A. Szelążka.

W dniu 10 i 11 września b.r. odbyły się w Łucku uroczystości z okazji 50-cio lecia kapłaństwa

Ordynariusza Diecezji Łuckiej Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Dr. Adolfa Szelążka.

Dnia 10 września w sali Kurii Biskupiej w obecności Prymasa Polski J. Eminencji Ks. Kardynała Hlonda, ks. ks. Biskupów przybyłych na uroczystości jubileuszowe, przedstawicieli władz wojskowych i cywilnych w osobach Pana Dowódcy O.K. Lublin, gen. bryg. M Smorawińskiego, Dyr. Dep. Wyznań Religijnych M.W.R. i O.P. F. Potockiego oraz przedstawicieli społeczeństwa wołyńskiego, Pan Wojewoda Wałyński Aleksander Hauke-Nowak w imieniu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej dekorował Dostojnega Jubilata Wielką Wstęgą Orderu Odrodzenia Polski przy czym wygłasił przemówienie o treści następulącej:

»Wasza Ekscelencjo, Dostojny Jubilacie.

Za chwilę będę miał honor wręczyć Waszej Ekscelencji w imieniu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej insygnia Wielkiej Wstęgi Orderu Polski Odrodzanej.

Niechże mi wolno będzie już — obecnie złożyć Waszej Ekscelencji w Imieniu Rządu Rzeczypospolitej, który nam zaszczyt reprezentować, a także w imieniu własnym — najgorętsze gratulacje i życzenia, zarówno z okazji tego wysokiego odznaczenia, jak i z okazji dzisiejszego pięknego jubileuszu.

50 lat pracy kapłańskiej, a 20 lat duszpasterstwa biskupiego to długa droga życia ludzkiego — jakże obficie wypełniona pracą... Pracą mądrą, zapobiegliwą i twórczą, pełną ofiarnego wysiłku, a wszystko to dla pożytku i dobra zarówno Kościoła Świętego, jak i naszego Państwa.

Niechże mi wolno będzie ponadto życzyć Waszej Ekscelencji długich lat i wielu sił do dalszego sprawowania rządu dusz tutaj — na tym tak ważnym, a tak bardzo pięknym kresowym posterunku u granic Rzeczypospolitej.

Niech mi wolno będzie życzyć zasłużonej radości i zadowolenia z już dokonanego dzieła«.

W dniu 11 września w czasie bankietu, wydanego z okazji jubileuszu J. E. Ks. Biskupa Dr. A. Szelążka w salach Seminarium Duchownego w Łucku Pan Wojewoda Wałyński Aleksander Hauke-Nowak wygłosił następujące przemówienie:

»Wasza Ekscelencjo — Dostojny Jubilacie.

Już w dniu wczorajszym przy okazji wręczania Waszej Ekscelencji insygniów Wielkiej Wstęgi Orderu Polski Odrodzonej — miałem zaszczyt złożyć życzenia w imieniu Rządu i własnym — z powodu Jubileuszu 50-lecia Kapłaństwa i 20-lecia Sakry biskupiej.

W dniu wczorajszym i dzisiaj byliśmy wszyscy świadkami radosnego zjawiska, że oto całe katolickie społeczeństwo Województwa Wołyńskiego bierze gorący udział w tej doniosłej uroczystości.

Widzieliśmy, jak przybywając z dalekich nieraz wiosek i miast, wierni wylegają tłumnie na ulice naszego wojewódzkiego miasta, aby powitać dostojnych gości i dać wyraz gorących uczuć i myśli serdecznych, które kierują do osoby swego duszpasterza.

Widzieliśmy, jak bardzo wysoko ludność ta ceni Jego niestrudzoną pracę twórczą i owocną, a przede wszystkim widzieliśmy w tym dowód, jak głęboko przywiązana jest do wiary ojców swoich.

W niedawnym tak ciężkim okresie załamywania się życia gospodarczego, które przeżywał świat cały a z nim i Polska, szczególnie silnie i powszechnie odczuła dusza ludzka potrzebę nie tylko indywidualnej czy skoordynowanej pracy społecznej o charakterze charytatywnym, lecz nadewszystko **potrzebę tego wysiłku** i tej pracy, która walczy z upadkiem sił duchowych człowieka, która walczy z szerzącym się zepsuciem obyczajów i obniżeniem kultury społecznej, t j. pracy podnoszącej i pogłębiającej życie religijne i moralne jednostek — a tym samym poziom całej społeczności ludzkiej.

Niedostatek, czy też brak w ogólnej harmonii **energii duchowych,** wywołujących w świecie zjawiskowym ważne psychologiczne, a nawet materialne skutki, jest przyczyną wielu ujemnych i szkodliwych zjawisk społecznych, a przez wyjałowienie źródeł twórczości duszy ludzkiej, powoduje naruszenie równowagi i harmonii współżycia.

Praca nad budzeniem prawdziwej moralności i pogłębianiem życia religiinego, pozwala na utrwalenie ładu, porządku i harmonii we współżyciu społecznym, tak niezbędnej w życiu każdego czynnego społeczeństwa, każdego zdroweggo narodu i państwa. Mam honor stwierdzić, żę poświęcając tej właśnie pracy życie całe, byłeś Dostojny Jubilacie tym ważnym czynnikiem wyższej harmonii i ładu w życiu naszego Państwa.

Wołyń, ta piękna i tak bogata kraina, leżąca na rubieżach Rzeczvpospolitej, jest terenem wyjątkowo ważnym, ale zarazem wyjątkowo trudnym i skomplikowanym dla każdej działalności konstrukcyjnej, a w szczególności dla pracy duszpasterskiej.

Wielkie i ciężkie zadania stoją przed tymi, którzy w sumieniu ważą każdą decyzję, którzy chcą tu nieść sztandar prawdziwej miłości chrześcijańskiej — którzy są gotowi nieść pomoc duchową, moralną i materialną całej ludności Wołynia.

To też schylić należy czoło przed głęboką mądrością Ojca Świętego, który do pracy duszpasterskiej na tej tak odpowiedzialnej placówce, powołał osobę Waszej Ekscelencji.

Z racji swej długotrwałej i bogatej w owoce działalności na różnych stanowiskach kościelnych i państwowych — a przede wszystkim dzięki osobistym walorom serca i umysłu, osoba Waszej Ekscelencji, Dostojny Jubilacie, była i jest szczególnie powołana do sprawowania rządu dusz na tej kresowej reducie.

Raczy Wasza Ekscelencja przyjąć moje gorące zapewnienia, iż będę się starał, aby Wasza Ekscelencja mogła mieć w mojej osobie prawdziwego sojusznika we wszystkich wspólnych poczynaniach, ma-

jących na celu polepszenie doli mieszkańców Wołynia, podniesienie świadomości państwowej oraz budzenie i rozwijanie poczucia odpowiedzialności moralnej.

Niech mi wolno będzie jednocześnie złożyć raz jeszcze jak najszczersze życzenia, aby Jego dalsza działalność duszpasterska prowadząca do osiągnięcia maximum dobra, prawdy i piękna na ziemi — dała wspaniałe i obfite owoce.

Z tą myślą pozwolę sobie wznieść toast na cześć Jego Ekscelencji, Księdza Biskupa Adolfa Szelążka«.

III.

Wręczenie Armii sprzętu wojskowego, zakupionego ze składek społeczeństwa wołyńskiego na Fundusz Obrony Narodowej.

Dnie 19 i 20 września 1938 r. pozostaną na zawsze w historii województwa wołyńskiego, jako dnie o wyjątkowym znaczeniu, wadze, jako dni pięknych i podniosłych uroczystości, związanych z pobytem na Wołyniu Wodza Naczelnego Pana Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza.

Dnia 19 września na stadionie miejskim im Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego w Łucku odbyło się uroczyste wręczenie oddziałom wojskowym broni, zakupionej z ofiar całego społeczeństwa wołyńskiego. Uroczystość tą zaszczycił swoją obecnością Pan Marszałek Edward Śmigły-Rydz, który przybył autem na stadion o godzinie 10-ej w towarzystwie Pana Wojewody Wołyńskiego Al. Hauke-Nowaka. Następnymi autami przybyli: Pan Minister Spraw Wojskowych Gen. Dyw. T. Kasprzycki i najbliższe otoczenie Pana Marszałka. Przed wejściem na stadion Pan Marszałek przeszedł wśród szpalerów młodzieży, która zgotowała Mu serdeczną owację. Następnie Pan Marszałek przeszedł przed frontem kompanii chorągwianej, oraz dokonał przeglądu delegacyj ludności przybyłych ze wszystkich powiatow, po czym zajął miejsce pod specjalnym baldachimem, ustawionym na wprost ołtarza polowego. Z lewej strony Marszałka zajęła miejsca generalicja, zaś z prawej przedstawiciele władz cywilnych z Panem Wiceministrem Spraw Wewnętrznych W. Korsakiem i Panem Wojewodą Wołyńskim Aleksandrem Hauke-Nowakiem na czele. Obecny był również Ordynariusz diecezji Łuckiej J. E. Ks. Biskup Dr Adolf Szelążek, oraz Szef Obozu Zjednoczenia Narodowego Gen. Skwarczyński. Za przedstawicielami władz cywilnych i wojskowych stanęły delegacje społeczeństwa, zaś stadion otoczyły dookoła nieprzeliczone tłumy młodzieży i ludności cywilnej miejscowej oraz z całego województwa, przybyłej na ten dzień do Łucka specjalnymi pociągami i pieszo. Po odprawieniu przez kapelana miejscowego pułku piechoty ks. Święcickiego Mszy Świętej J. E. Ks. Biskup Dr A. Szelążek dokonał uroczystego poświęcenia broni, po czym Pan Wojewoda Wołyński Aleksander Hauke-Nowak wygłosił następujące przemówienie:

»Panie Marszałku!

W dniu tak uroczystym, gdy mamy honor gościć Wodza Naczelnego, mam zaszczyt w imieniu wszystkich obywateli tej ziemi, złożyć ten sprzęt wojenny, jako dar dla naszego wojska na Twoje, Panie Marszałku, żołnierskie ręce, jako pierwszego żołnierza Rzeczpospolitej.

Broń ta została nabyta z drobnych, groszowych składek ludności Wołynia, bez różnicy stanu, pochodzenia, czy wyznania za sumę około 900.000 złp.

Oddając Ci, Panie Marszałku, hołd i cześć należną, oddajemy i serca nasze, czasu walk legionowych i wojny roku 1920—w grozie zwycięskich walk o wolność—tak bardzo z Twoim związane.

Prosimy Cię, Panie Marszałku, o przyjęcie tego daru Wołynia wraz z życzeniami najgorętszymi:

Żyj nam i prowadź

do potęgi Najjaśniejszej Rzeczypospolitej,

do Zjednoczenia myśli i czynów wszystkich obywateli w ofiarnej służbie dla Polski,

do zwycięstw i chwały wojska naszego,

które jest dumą naszą,

sławą naszą

i miłością naszą«.

Po przemówieniu Pan Wojewoda podszedł do Pana Marszałka, wręczając Mu specjalny adres w pięknej skórzanej srebrem okutej oprawie.

Z kolei zajął miejsce na trybunie Prezes Izby Rolniczej poseł L. Suchorzewski wygłaszając przemówienie w imieniu społeczeństwa wsi wołyńskiej. Po nim przemawiał w imieniu miast wołyńskich prezydent miasta Łucka p. W. Parniewski.

Po tych przemówieniach wszedł na trybunę Pan Minister Spraw Wojskowych Gen. Dyw. T. Kasprzycki i wygłosił przemówienie następujące:

»Panie Marszałku,

Obywatele ziemi wołyńskiej!

Nie wystarczy dla zwycięstwa armia bitna, dobrze wyszkolona, najpotężniej uzbrojona, stać za nią musi zwarta wola narodu, karne zjednoczone w wysiłku masy ogółu obywateli Państwa. Nasz Naczelny Wódz, widzący jasną przyszłość wskazuje, że lata, które, idą, nie dadzą Polsce bytu bez troski, że idą zdarzenia, w któ ych Polska wykazać musi wielką siłę wewnętrzną. Na zew Naczelnego Wodza podjęto wytrwałą, choć żmudną pracę, która napewno do zjednoczenia naszych sił doprowadzi i tym samym w oczach świata, w oczach przyjaciół i wrogów da świadectwo zwartości Rzeczypospolitej. Ten proces zjednoczenia dalej już jest posunięty, niż się to powierzchownie patrząc wydaje. Nieomylny instynkt narodu, wierzymy, nie zawiedzie.

Ten podstawowy bastion naszej obrony od wieków związany z Polską odpowiada na apel Wo-

dza i świadczy o swych uczuciach dla Armii i Państwa.

Radością szczególną napawa nas, że ogół obywateli tej ziemi bierze udział w tej manifestacji. Nietylko świadomi swych zadań Polacy, nietylko ci, którzy powoli wracają po polskiego pnia macierzystego swych dziadów, ale i Rusini z dziada pradziada, którzy tu od wieków razem z nami siedzą, jak też inne grupy — społem, wszyscy stają gotowi pod sztandarem pracy dla potęgi Rzeczypospolitej.

Nietylko ten dar milionowy świadczy o tym — kilkudniowe ćwiczenia dały nam sposobność przekonania się o uczuciach obywateli Wołynia.

Szczególną wartość dla naszej przyszłości stanowi fakt, że młoda ruń, co dorasta, nosi w sobie zdrowe ziarno ufności i umiłowania Ojczyzny. Za dar materialny, który dziś armia otrzymuje, za dobre chwile, które tu spędzamy, za uczucie i serce, które nam okazuje, dziękuję w imieniu Naczelnego Wodza i Armii Wołyniowi całemu. Odjedziemy stąd pewni, że ziemia ta stanowi mocny duchem filar potęgi Rzeczypospolitej Polskiej.

Na apel Naczelnego Wodza poczęły mobilizować swe uczucia, manifestować gotowość wojenną— poszczególne ziemie Polski. Wołyń dziś staje w tym szeregu. Akt ten tym cenniejszy, że składa go ziemia graniczna, która nieraz na przestrzeni wieków przyjmowała na siebie napór wr ga w obronie Rzeczypospolitej.

Po przyjęciu broni przez wojsko Pan Marszałek w towarzystwie tych samych osób z jakimi przyjechał na uroczystość, opuścił stadion wśród niemilknących okrzyków na cześć Wodza Naczelnego i Armii.

IV.

Defilada wojskowa i wręczenie Panu Marszałkowi Edwardowi Śmigłemu-Rydzowi dyplomów obywatelstwa honorowego miast i gmin województwa wołyńskiego.

W dniu 20 września Wódz Naczelny Pan Marszałek Polski Edward Śmigły-Rydz przyjął w Łucku defiladę wojska — po skończonych manewrach. Ta największa w dziejach Polski defilada, trwająca przeszło 7 godzin, zobrazowała dorobek Polski w dziedzinie obronności Kraju oraz odzwierciadliła dokładnie wyśmienitą postawę i dzielność naszej armii. Tegoż dnia o godzinie 19 w sali reprezentacyjnej Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego odbyła się podniosła uroczystość wręczenia Wodzowi Naczelnemu, Panu Marszałkowi Polski Edwardowi Śmigłemu-Rydzowi, dyplomów obywatelstwa honorowego 103 gmin i 22 miast województwa wołyńskiego. Do udekorowanej pięknie sali, gdzie zebrali się przedstawiciele wszystkich miast i gmin województwa, generalicja, przedstawiciele władz i urzędów z Panem Wojewodą Al. Hauke-Nowakiem na czele przybył Pan Marszałek Edward Śmigły-Rydz w towarzystwie Pana Ministra Spraw Wojskowych gen. dyw. T. Kasprzyckiego, wyższych oficerów G.I.S.Z. oraz adjutantów. Pan Wojewoda wręczając pięknie wykonane dyplomy obywatelstwa honorowego umieszczone w dużej tece z czerwonej skóry kozłowej inkrustowanej srebrem zwrócił się do Pana Marszałka z następującym przemówieniem:

„Panie Marszałku Polski!

Stoimy tu zebrani przed Tobą w sali, w której przed laty Nieśmiertelny nasz Nauczyciel, Marszałek Józef Piłsudski, przyjmował delegacje ludności Wołynia.

Zebrali się tu dzisiaj przed Tobą, Panie, Marszałku, Twoi żołnierze, którymi dowodziłeś w czasach wojennej zawieruchy i ci z legionowej wołyńskiej kampanii — z pod Sobieszyc, Jabłonki, Kukli i Kamieniuchy, z pod Sitowicz i Czeremoszna, i ci z wyprawy kijowskiej i kampanii wołyńskiej roku 1920, z pod Korca i Równego, Hruziatyna i Rożyszcz, Beresteczka, Malewa, Demidówki, Kniahinina.

Przybyli tu dziś reprezentanci gmin, na polach których rozgrywały się owe pamiętne walki, aby dać wyraz prawdzie, że pamięć i tradycja owych trudów wojennych polskiego żołnierza jest zawsze żywa i niezapomniana, a miłość do Wodza szczera i gorąca.

I gdy, jako Twój żołnierz, sprawujący dziś zaszczytny urząd Wojewody Wołyńskiego, mam honor przemawiać w imieniu tysięcy obywateli Wołynia, aby Ci wyrazić' Panie Marszałku, nasze myśli i uczucia, to trudno mi znaleźć słowa dość ważkie.

Panie Marszałku!

Przybyłeś do nas na Wołyń, do tej krainy, której bohaterstwo, uroda i piękno, tak Ci są dobrze znane, do tych ludzi serdecznych i prostych, wychowanych w twardym trudzie, tu do serca historii, gdzie przez wieki całe krwawo zmagały się dwie wrogie sobie siły heroizm i bohaterstwo wyższych wartości duchowych, z dzikim okrucieństwem najazdów tatarskich, tureckich i moskiewskich.

Zmaganie to i walka o zwycięstwo ducha rycerskiego przez całą naszą historię, aż po dzień dzisiejszy znajduje tu na Wołyniu szczere zrozumienie i oddanie.

W tej myśli, jako Wodza rycerstwa w naszym Państwie, mam honor w imieniu 103 gmin i 22 miast wołyńskich prosić Cię, Panie Marszałku, posłusznie, abyś zechciał z rąk tu zebranych przedstawicieli społeczeństwa przyjąć obywatelstwo honorowe wszystkich gmin i miast Wołynia.

Zechciej Panie Marszałku, wraz z honorowym obywatelstwem naszych wsi i miast, przyjąć także oddane Ci serca nasze.

Ziemia Wołyńska nie zapomni, że wiodłeś jej synów w ofierze życia, mienia i krwi do wolności i wyzwolenia i pamięta, że w najciemniejszą noc żałoby wziąłeś na swe barki trud przeogromny wcielania testamentu Nieśmiertelnego Komendanta Józefa Piłsudskiego.

Mówiłeś, Panie Marszałku, że tu u nas na Wołyniu ziemia urodzajna i bujna, a najpiękniejsze niebo wyiskrzone tysiącem gwiazd. Piękne zaiste tu niebo, kraj pełen bohaterskich wspomnień i pamiątek, ludzie dobrzy i serdeczni; jeśli więc ta kraina przypomni Ci niebo rodzinnego Podola, gdzie wzrastałeś i gdzie może prześniłeś swoje pierwsze sny o szczęściu i bohaterstwie, to prosimy gorąco racz wracać do nas, na chwilę spokojną i wypoczynek, wśród szczerze Ci oddanych i kochających ludzi.

Niech piękno i urok ziemi Wołyńskiej pozwoli Ci tu wypocząć i nabrać sił do nowych trudów na wielkich drogach, prowadzących Polskę do mocarstwowej potęgi.

Wódz rycerstwa, wódz armii naszej i obywatel honorowy ziemi wołyńskiej Marszałek Polski, Edward Śmigły-Rydz

Niech Żyje!"

Pan Marszałek odebrał dyplomy po czym wygłosił następujące przemówienie:

„Panie Wojewodo — Szanowni Państwo!

Z całego serca dziękuję za obdarzenie mnie obywatelstwem honorowym Waszej ziemi. Szczególna okoliczność, o której wspomniał Pan, Panie Wojewodo, a mianowicie piękno waszej wołyńskiej ziemi, stwarza dla mnie z aktu dzisiejszego specjalnie ważną i bliską memu sercu chwilę. Napewno Wasza ziemia jest wśród ziem polskich wyjątkowo piękna. Rzeźba waszej ziemi faluje niezwykle w harmonijnym rytmie. Wydaje się, że roślinność tutaj u was jest o wiele bujniejsza, aniżeli wszędzie w całej Polsce, wydaje się, że lasy wasze są o wiele bardziej pachnące, a nieboskłon bardziej przeźroczysty i bardziej świetlisty. Wydaje się nawet, że skowronki wasze o wiele piękniej śpiewają aniżeli w innych dzielnicach Polski.

I to, co Pan również poruszył, Panie Wojewodo, to przypomnienie dla mnie moich rodzinnych stron, w których się urodziłem i wychowałem, jest tą szczególną okolicznością, wzruszającą mnie w dzisiejszym akcie. Bo przecież wspomnienia, wzruszenia i przeżycia młodości nosi człowiek w duszy przez całe życie — aż do zgonu.

Ale odejdźmy od sentymentu, odejdźmy od przeszłości i wróćmy do chwili aktualnej. Jeżeli dzisiejszy akt nie jest czczą formalnością, a ja rozumiem, że nie jest on tylko czczą formalnością, to sądzę, że wynikają z niego pewne życiowe realne konsekwencje. Jak ja to rozumiem? W sposób następujący: oto, że ja, jako wasz nowy współobywatel, muszę tak wypełniać swe zadania, abyście wy mogli być ze mnie dumni, jako ze swego współobywatela. A z drugiej strony dla mnie będzie zawsze głęboką radością zwrócić się do was, Wołyniacy, z serdecznym okrzykiem: »brawo Wołyniacy! Pamiętajcie o swej rycerskiej tradycji i wielkiej przeszłości. Godnie reprentujcie swą ziemię wszędzie tam, gdzie tworzy się dobro Polski, gdzie się wykuwa jej siła i gdzie budują się drogi jej przyszłości.

A pamiętajcie, Wołyniacy, że żyjemy w czasach, w których dusze ludzkie gną się pod ciężarem zdarzeń historycznych. Żyjemy w epoce, która w sposób coraz bardziej dobitny i twardy stawia wyjątkowe wymagania pod względem hartowności dusz, pod względem pracowitości rąk, pod względem zgodności uderzenia serc i jedn j woli".

Zaraz po tej uroczystości w salonach Urzędu Wojewódzkiego odbył się raut wydany z okazji pobytu w Łucku i na cześć Pana Marszałka Śmigłego-Rydza przez Pana Wojewodę Wołyńskiego oraz Jego Małżonkę p. Krystyną Hauke-Nowakową.

Pan Marszałek pozostał wśród zebranych na raucie przez czas dłuższy.

V.

KOMUNIKATY,

W dniu 11 września r. b. przebywający w Łucka J. Eminencja Ks. Kardynał August Hlond, Prymas Polski oraz Jego Ekscelencja Ks. Arcybiskup Filip Cortesi, Nuncjusz Apostolski złożyli wizytę Panu Wojewodzie Wołyńskiemu Aleksandrowi Hauke-Nowakowi. Tegoż dnia Pan Wojewoda rewizytował obu Dostojników kościelnych w pałacu biskupa.

Ludność gromad Małe Siedliszcze i Rudni Siedliskiej nadesłała na ręce Pana Wojewody Wołyńskiego Al. Hauke Nowaka depeszę treści następującej: »Panie Wojewodo, w chwili tak doniosłej i ważnej dla całej Polski jak obecna, pragniemy zaznaczyć, że całą duszą i sercem łączymy się z naszymi walczącymi o swoją słuszną sprawą braćmi z za Olzy, że gotowi jesteśmy w każdej chwili w miarę sił naszych iść na pomoc, tak nam dopomóż Boże«.

Pan Wojewoda Wołyński Al. Hauke-Nowak otrzymał od odbywającego się w dniu 9 października r. b. w Łucku Zjazdu Powiatowego Kół Gospodyń Wiejskich depeszę treści następującej:

»Zjazd Powiatowej Organizacji Kół Gospodyń Wiejskich w Łucku przesyła Panu Wojewodzie wyrazy zapewnienia, że członkinie organizacji wiejskiej pracować będą z wysiłkiem nad podniesieniem stanu gospodarczego i kulturalnego gospodarki na Wołyniu«.

Pan Wojewoda Wołyński Aleksander Hauke-Nowak otrzymał od Pana Ministra Spraw Zagranicznych pismo treści następującej:

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, dnia 12 października 1938 r.

Szanowny Panie Wojewodo!

Uprzejmie Panu dziękuje za list i za depesze gratulacyjne ludności Wołynia.

Pragnę Pana zapewnić, że bardzo sobie cenię odruch społeczeństwa wołyńskiego w wielkiej chwili dziejowej. Jednocześnie uprzejmie proszę Pana Wojewodę o wyrażenie podziękowania wszystkim tym, którzy na ręce Pana złożyli życzenia w formie, jaką uzna Pan za stosowną.

(—) **J. Beck.**

Pan Wojewoda Al. Hauke-Nowak tą drogą składa w imieniu Pana Ministra Spraw Zagranicznych serdeczne podziękowania tym wszystkim organizacjom, związkom i osobom, które przesłały gratulacje Panu Ministrowi Spraw Zagranicznych z okazji odzyskania Śląska Zaolzańskiego.

DEKORACJA ZASŁUŻONYCH.

W dniu 30 września r. b. Pan Wojewoda Wołyński Al. Hauke-Nowak dekorował Orderem Odrodzenia Polski i Krzyżami zasługi następujące osoby:

Orderem Odrodzenia Polski:

Juliana Bazgiera — em. nauczyciela w Mikuliczach.

Złotym Krzyżem Zasługi:

Inż. Wacława Gordziałkowskiego — Nacz. Wydziału Urzędu Wojewódzkiego,

Jerzego Jezierskiego — ziemianina w Worotniowie,

Józefa Siewińskiego—nacz. Wydziału Urzędu Wojew.

Józefa Ziębę—nacz. urz. poczt. w Mizoczu.

Srebrnym Krzyżem Zasługi

Tadeusza Dobrowolskiego — urzędn. Państw. Banku Rolnego w Łucku,

Ignacego Furmana — urzędn. Państw. Banku Rolnego w Łucku,

Zachariusza Szpakowskiego—urzędn. Izby Skarbowej w Łucku,

Jana Łubieńskiego—nacz. urz. telekom. w Łucku,

Edwarda Noskowskiego—kupca w Kowlu,

Franciszka Wójcika—urzędnika P.M.T. w Równem,

Stefana Piskowskiego—rolnika w Ostrogu, p. Dubno,

Józefa Klausa—nacz. urz. pocz. we Włodzimierzu,

Franciszka Ducha—urz. poczt. w Sarnach,

Edwarda Klochowicza—urz. poczt. w Turzysku,

Stanisława Kozłowskiego—urz. poczt. w Zdołbunowie,

Stanisława Kuleszę—urz. poczt. w Rafałówce,

Stanisława Kozioła—urz. poczt. w Młynowie,

Alojzego Ruschara—urz. poczt. w Torczynie,

Stanisławę Żupinas Żupinadze — urz. poczt. w Łucku,

Teodora Kildiszewa—lek. wet. w Tuczynie,

Władysława Michalskiego—insp. samorz. w Zdołbunowie,

Stanisława Markowskiego—dyrekt. woj. biura L.O.P.P.

Po ceremoniale dekoracji Pan Wojewoda złożył odznaczonym życzenia.

W dniu 14 października r. b. Pan Wojewoda Wołyński Al. Hauke-Nowak dokonał dekoracji Krzyżami Zasługi następujących osób:

Złotym Krzyżem Zasługi
poraz drugi:

Kuratora Liceum Krzemienieckiego — p. inż. Czarnockiego Stefana.

Złotym Krzyżem Zasługi
poraz pierwszy:

Karola Niementowskago — z Kowla,

Tadeusza Osostowicza — z Krzemieńca

Karola Szałaśnego — z Klewania.

Srebrnym Krzyżem Zasługi
poraz drugi:

Henryka Amrogowicza — z Kołek.

Srebrnym Krzyżem Zasługi
poraz pierwszy:

Dr. Klaudiusza Krzechlika — z Krzemieńca,

Inż. Tadeusza Ziębę — z Korczyna,

Władysława Markowskiego — z Kowla,

Wacława Terpiłowskiego — z Kowla,

Dr. Bolesława Turowskiego — z Kowla,

Henryka Grodzińskiego — z Łucka,

Konstantego Korozę — z Kowla,

Mieczysława Libermana — z Łucka,

Rudolfa Nowickiego — z Kisielina,

Dr. Lucjana Paczyńskiego — z Horochowa

Jana Stadnickiego — z Łanowca

Tadeusza Wodzińskiego — z Łucka,

Henryka Zawiłowskiego — z Ostroga,

Edwarda Speidela — z Łucka,

Bohdana Strupczewskiego — z Włodzimierza.

Po skończonej dekoracji Pan Wojewoda złożył dekorowanym życzenia.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PODZIĘKOWANIE WOJEWODY

Do
Wszystkich Panów Starostów Powiatowych
Województwa Wołyńskiego
i do Panów Prezydentów Miast Łucka i Kowla.

Ćwiczenia wojskowe na obszarze województwa wołyńskiego zakończone uroczystym wręczeniem daru Armii w postaci sprzętu wojennego ufundowanego przez całe społeczeństwo Wołynia oraz defilada wojsk przed Generalnym Inspektorem Sił Zbrojnych Marszałkiem Polski Edwardem Śmigłym Rydzem w obecności licznych rzesz delegacji z powiatów wykazały dużą sprawność i energię władz administracyjnych i samorządowych, kierowanych przez Panów Starostów.

W związku z tym składam najserdeczniejsze podziękowania w imieniu służby wszystkim Panom Starostom Powiatowym, a przede wszystkim tym, gdzie nasilenie prac związanych z ćwiczeniami wojskowymi było największe, a mianowicie.

Panu Staroście Pow. w Łucku—Kościołkowi Janowi
Panu Staroście Pow. w Dubnie—Buyce Tadeuszowi
Panu Staroście Pow. w Horochowie — Raczyńskiemu Franciszkowi
Panu Staroście Pow. w Kowlu — Dworakowi Andrzejowi
Panu Staroście Pow. w Równem — Rogowskiemu Bazylemu
Panu Staroście Pow. w Zdołbunowie — Zakrzewskiemu Kazimierzowi

Za sprawność w utrzymaniu bezpieczeństwa, porządku oraz umiejętny nadzór i kierownictwo cywilną strażą bezpieczeństwa — wyrażam uznanie przede wszystkim Panu Komendantowi Wojewódzkiemu Podinspektorowi P. P. Ziołowskiemu Kazimierzowi, i Panu Naczelnikowi Urzędu Śledczego Nadkomisarzowi P. P. Budzińskiemu Jerzemu, Komendantom Powiatowym P. P. oraz gorące podziękowanie wszystkim Żołnierzom P. P.

Składam serdeczne podziękowanie za pełną trudu współpracę przy organizowaniu uroczystego przyjęcia wojska w Łucku Panu Prezydentowi miasta Parniewskiemu Władysławowi.

Za pracę w zorganizowaniu ćwiczeń OPL w Kowlu, które wypadły w obecnych warunkach pod każdym względem zadawalniająco, dziękuje w imieniu służby Panu Prezydentowi miasta Kowla Bednarskiemu.

Równocześnie proszę Panów Starostów Powiatowych, by w imieniu mojem podziękowali swym zastępcom urzędowym, lekarzom powiatowym i lekarzom weterynarii, referentom wojskowym i bezpieczeństwa oraz wszyskim burmistrzom, wójtom i sekretarzom gminnym i sołtysom za pełną poświęcenia pracę w czasie ćwiczeń i po ich zakończeniu w związku z przyjęciem wojsk wracających do swych garnizonów.

Panów Prezydentów Miast proszę również, by w imieniu mojem takie podziękowanie złożyli pracownikom im podległym.

Wojewoda
(—) A. Hauke-Nowak

Utworzenie Państw. Gospodarstwa Łąkowego w Kiwercach.

Pan Minister Rolnictwa i Reform Rolnych utworzył z dniem 1 października 1938 r. w Okręgu Dyrekcji Lasów Państw. w Łucku jednostkę organizacyjną szczególną pod nazwą: »Państwowe Gospodarstwo Łąkowe w Kiwercach« z siedzibą w Kiwercach w powiecie łuckim.

Odebranie debitu pocztowego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. Nr 14, poz. 186), § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr 6 ex 1863) oraz § 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. Urz. Nr 16 str. 65) w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) odbiera debit pocztowy niżej wymienionym drukom i zakazuje ich rozpowszechniania ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw przewidzianych w Kodeksie Karnym, a mianowicie:

Książce p. t. »Palę Paryż« Brunona Jasieńskiego, wydanej w języku polskim w Moskwie;

książce p. t. »Kwaśniacy« Henryka Drzewieckiego, wydanej w języku polskim w Moskwie i Leningradzie;

książce p. t. »Wybrane utwory« Mykoły Chwyljowego, wydanej w języku polskim w Charkowie i Kijowie;

książce p. t. »Paleszanie« Jefima Wichriewa, wydanej w języku ros. w Moskwie;

książce p. t. »Młodimir Majkowskij«, zawierającej zbiór portretów karykatur i innych rysunków, wydanej w języku ros. w Moskwie,

broszurze p. t. »Vadovas po Vilniu« J. V. Narbutasa, wydanej w jęz. litewskim w Kownie.

Na wniosek starosty buczackiego z 15.VII. r. b. Nr B-46, Sąd Okręgowy w Czortkowie postanowieniem z dnia 25.VII. 1938 r. Sygn. akt. II Pr. 9/38 orzekł konfiskatę druku p. t. »W rokowyny Ukraińskie Studenstwo w mynułomu i suczasnomu CECUs« wydanego w styczniu 1928 r. w Wiedniu przez kult. oświtną referenturę »Ce Cus«.

Skonfiskowane pismo, wydane przez »Centralny Sojuz Ukraińskiego Studenta« w treści swej zawiera znamiona przestępstwa z art. 154 § 1 i 170 K. K. W szczególności na str. 9 i str. 11, znajdują się zwroty gloryfikujące działalność ukraińskich związków studenckich pracujących w latach 1921, 1922 i 1923 rzekomo naukowo, a tajnie w podziemiach Lwowa (art. 154 § 1 w związku z art. 165 K. K.). Dalej autor broszury twierdzi, że większość ukraińskich studentów w Polsce wtrącona została do więzień za »uczestnictwo w naukowych pracach« i za zbiórkę

pieniężną na rzecz wyższego szkolnictwa ukraińskiego, tudzież była bezprawnie umieszczana w Berezie Kartuskiej. Te fakty są oczywiście fałszywe i mogą wywołać niepokój publiczny (art. 170 K. K.);

broszurze p. t. »Co dała chłopom Polska faszystowska« J. Kowalczyka, wydanej w jęz. polskim w Moskwie;

broszurze p. t. »Darwinizm walka klasowa i religia«, wydanej w języku polskim w Moskwie;

broszurze p. t. »Program dla kół antykatolickich«, wydanej w języku polskim w Moskwie;

broszurze p. t. »Walka z religią w krajach kapitału« M. Szejnmana, wydanej w języku polskim w Moskwie;

broszurze p. t. »O religii i kościele« N. Lenina, wydanej w języku polskim w Charkowie;

broszurze p. t. »Kraj bez obszarników i kapitalistów« A. Stanisławskiej, wydanej w języku polskim w Moskwie;

broszurze p. t. »Zza kulis kurii biskupiej w Leningradzie« J. Ostrowskiego, wydanej w języku polskim w Moskwie;

broszurze p. t. »Za zuby i pazury nacji« Włodzimierza Martynecia, wydanej w języku ukraińskim w Paryżu.

Starosta Grodzki we Lwowie, zarządził tymczasową konfiskatę czasopisma »Chliborob Nr 27 i 28 z dn. 6 lipca i 13 lipca 1938 r. wydanego w Curitiba-Parana-Brazylia, w języku ukr. z powodu znamion czynu karygodnego z art. 154 § 2 i 170 K. K.

Wymienione czasop. mają na celu szerzenie nacjonalistycznych haseł separatystycznych oraz szerzenie fałszywych wiadomości o sytuacji politycznej na odcinku polsko-ukraińskim.

Za Wojewodę
(—) **Z. Chmielowski**
Kier. Oddz.

OGŁOSZENIE
Urzędu Wojewódzkiego Wołyńskiego
o przetargu na urządzenie instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej dla schronu przeciwgazowego w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Łucku.

Przetarg odbędzie się w dniu 14 października 1938 r. o godz. 12 w lokalu Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego U. W. W. w Łucku, gdzie też należy wnosić oferty do dnia 14.X.1938 r. do godz. 12.

Warunki przetargowe oraz ślepe kosztorysy można otrzymać za opłatą 3 zł w Wydziale Komunikacyjno-Budowlanym U. W. W. (pokój Nr 22), gdzie są wyłożone do przejrzenia plany budowy instalacji.

OGŁOSZENIE
Naczelnika Więzienia w Równem
o przetargu ofertowym na dostawę artykułów żywnościowych.

Więzienie w Równem, ul. Dubieckiego ogłasza, że w dniu 17 października 1938 r. o godz. 10 rano, odbędzie się nieograniczony przetarg ofertowy (pisemny), na dostawę artykułów żywnościowych na okres trzechmiesięczny.

Oferty należy składać na ręce Naczelnika Więzienia w Równem.

Szczegółowe ogłoszenia o warunkach przetargu są wywieszone w zarządach okolicznych miast i urzędach okolicznych gmin oraz w kancelarii działu gospodarczego więzienia w Równem, gdzie przewodniczący komisji udziela wszelkich informacji dotyczących przetargu.

Warunki przetargu można również otrzymać na żądanie w dziale gospodarczym więzienia w Równem.

Równe, dnia 26 września 1938 r.

Naczelnik Więzienia
(—) **A. Chmielowiec**
Komisarz S. W.

Unieważnienie dokumentów.

1.

Zostało unieważnione zaświadczenie wojskowe niebieskie Bazylego **Sawasiuka**, syna Chryzonta i Tekli rocznika 1910 mieszkańca wsi Marianka, gminy Lubitów powiatu kowelskiego, wydane przez Komendę Uupełnień w Kowlu dnia 23 czerwca 1932 r. z L. 4471/32).

1.

Zostało unieważnione zaświadczenie wojskowe Mikołaja **Praduna**, syna Andrzeja i Natalii, rocznika 1908 wydane przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Kowlu dnia 2 maja 1929 r.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Bagińskiego** Wincentego roczn. 1894, zam. w Józefówce pow. rówieńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C. Nr 460890, wystawiony przez R. I. K. w Równem na nazwisko właściciela **Bazylczuka** Stefana, zam. w Majdanie pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U w Dubnie na nazwisko **Bekera** Michela roczn. 1894, zam. przy ul. Berka Joselewicza 51.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Bojkowskiego** Jakuba roczn. 1900, zam. w kol. Dobra pow. łuckiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr 5025/37 z dnia 3.IX 1937 r. wydany przez Zarząd Gminy Kisorycze na nazwisko **Bryczk** Aleksandra, zam. w Kisoryczach pow. sarneńskiego.

Skradziono dowód osobisty Nr 545/I L. 10/I-4682/27 z dnia 7.IX 1928 r., wydany przez Starostwo Powiatowe w Sarnach oraz duplikat książki wojskowej wydanej przez P. K. U. w Sarnach na nazwisko **Burka** Mojszy, zam. w Sarnach przy ulicy K. O. P. Nr 3.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Brymana** Mejera Lejby roczn. 1898, zam: w Tuczynie pow. rówieńskiego.

Zgnbiono książeczkę wojskową i kartę mob., wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Byka** Szmula roczn. 1904, zam. w Klesowie pow. sarneńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. we Włodzimierzu na nazwisko **Cieliszaka** Jana roczn. 1899, zam. we Włodzimierzu przy ul. Ługowej 4.

Zgubiono orzeczenie Powiatowego Urzędu Rozjemczego do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich, wydane za Nr 461-946/35, wydane **Czackiej** Soni, zam. w Wiśniowcu pow. krzemienieckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Zamościu na nazwisko **Cichosza** Franciszko roczn. 1906, zam. w Klesowie pow. sarneńskiego.

Zgabiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Sieradzu na nazwisko **Czupryniaka** Józefa roczn. 1891, zam. w Głęboczycy pow. włodzimierskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez Dowództwo 49 pułku piech. w Kołomyi na nazwisko **Dąbrowskiego** Józefa roczn 1911, zam. we Włodzimierzu ul. Lwowska 12.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Sarnach na nazwisko **Dopieralskiego** Jana Nepomucena roczn. 1901, zam. Równem ul. Jagiellońska 12.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Łucku na nazwisko **Ejsmonta** Jerzego, zam. w Łucku, ulica Pańska 10.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Fika** Ajzyka roczn. 1899, zam. w Ołyce pow. łuckiego.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Starostwo Powiatowe w Krzemieńcu oraz świadectwo przemysłowe kat. IV, wydane przez Urząd Skarbowy w Krzemieńcu na nazwisko **Frydela** Jegudy, zam. w Krzemieńcu przy ulicy Korzeniowskiego 22.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Frydrycha** Antoniego, zam. w Toczewikach pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono dawód osobisty, wydany za Nr 49 w dniu 14.IX 1929 r. przez Zarząd Miejski w Kostopolu na nazwisko **Ginzburga** Szymszona Wolfa. zam. w Kostopolu przy ul. Aptekarskiej 4.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. we Włodzimierzu na nazwisko **Gryboka** vel **Grzyboka** Grzegorza roczn. 1905, zam. w Pogorzelcach pow. dubieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Dubnie na nazwisko **Grojpena** Nisona roczn. 1902, zam. w Dubnie przy ul. 9 sierpnia 35.

Zgubiono dowód osobisty, wydany za Nr 9280 seria 337282 przez Starostwo Powiatowe w Kostopolu na nazwisko **Golera** Michela, zam. w Derażnem pow. kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P K. U. w Kielcach na nazwisko **Gawrońskiego** Zygmunta roczn. 1906, zam. w Rakowej Górze pow. łuckiego.

Zgubiono dowód osobisty, wydany za Nr 2215 dnia 1.XII 1926 r. przez Starostwo Powiatowe w Kostopolu na nazwisko **Gonika** Gersza zam. w Bereznem pow. kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez Dowództwe 23 pułku piechoty na nazwisko **Guza** Kiwy roczn. 1897, zam. w Bereznem pow. kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Sarnach na nazwisko **Garbalińskiego** Bronisława roczn. 1905, zam. w Podrałówce pow. kostopolskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria E. Nr 553407, wystawiony przez R. I. K. w Łucku na nazwisko właściciela **Gerdzela** Jana, zam. w D. Siedliszczach pow. kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Jarosławiu na nazwisko **Hirnego** Jerzego roczn. 1910, zam. w Łucku przy ul. Racławickiej 31.

Zgubiono tablicę samochodową z numerem A-95-211, wydaną przez Urząd Wojewódzki Wołyński na nazwisko **Halbmiliona** Leona, zam. w Pułhanowie pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Kowlu na nazwisko **Hermana** Marcina roczn. 1899, zam. w Skulinie pow. kowelskiego.

Zgubiono 2 dowody tożsamości konia. Nr Nr 796653 i 796189, wystawione przez R. I. K. w Krzemieńcu na nazwisko właściciela **Hrecznego** Jana, zam. w Żabokrzykach pow. krzemienieckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria D. Nr 960150, wystawiony przez R. I. K. w Łucku na nazwisko właściciela **Jadowskiego** Władysława, zam. w Górnej pow. kostopolskiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr 9887 z dnia 13.III 1923 r. wydany przez Starostwo Powiatowe Łuckie na nazwisko **Jaworskiej** Marceli.

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Starostwo Powiatowe Kowelskie za Nr 3629/7191 z dnia 4.III. 1924 r. na nazwisko **Karpacza** Aleksandra zam. w Kowlu przy ul. Kolejowej 78.

Zgubiono książeczkę wojskową z zaświadczeniem mob wydane przez P. K. U. w Równem oraz dowód osobisty Nr 15 z dnia 10.VI.1933 r. wydany przez Zarząd Gminy w Zdołbicy na nazwisko **Kononczuka** Jakuba roczn. 1905 zam. w Ujezdcach powiatu zdołbunowskiego.

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Korcu na nazwisko **Koziara** Mikołaja zam. w Brykowie pow. rówieńskiego.

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Korcu za Nr D/K157 z dnia 13.VIII.1934 r. na nozwisko **Krali** Jana, zam. w fut. St. Korzeckich pow. rówieńskiego.

Zgubiono zaświadczenie o rejestracji wydone przez Komisję Zebrań Kontrolnych w roku 1924 na nazwisko **Korneluka** Jerofieja zam. Kortelisach pow. Kowelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. we Włodzimierzu na nazwisko **Łakryca** Hersza roczn. 1890 zam. w Włodzimierzu ul. Prosta 12.

Zgubiono dowód osobisty Ser. B Nr 411326 wydany dnia 31.X.1934 r. za Nr D/27/m 11/34 przez Zarz. Gminny w De-

derkałach, na nazwisko **Majborody** Serafina zam. w Tatarzyńcach pow. Krzemienieckiego.

Zgubiono dowód osobisty Ser. D. Nr 069777 wydany dnia 14.VII.1937 r. przez Zarząd Gminny w Dederkałach na nazwisko **Majborody** Ulity zam. w Tatarzyńcach pow. Krzemienieckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Słonimie, dowód osobisty wydany przez Zarząd gminy Turzysk oraz metrykę urodzenia i akt ślubu wydane przez rabina rządowego w Kowlu na nazwisko **Merela** Benjamina zam. w Kowlu przy ulicy Mickiewicza 38.

Zgubiono dowód osobisty Nr 71 wydany przez Zarząd Gminny w Dąbrowicy z dnia 15.XI.1932 r. na nazwisko **Misterewicza** Sawy zam. w Niwecku pow. sarneńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Włodzimierzu na nazwsko **Myka** Wawrzyńca roczn. 189 zam. w Karczunku, pow. włodzimierskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Niemiryszyna** Ignacego zam. w Niewirkowie, pow. rówieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Nowaka** Michała roczn. 1899 zam. w Daniczowie, pow. rówieńskiego.

Zgubiono dowód osobisty Ser. B Nr 724506 wydany dnia 30.V. 1936 r. przez Zarząd Gminny w Warkowiczach na nazwisko **Nowosadiuka** Aleksandra zam. w Kniahininie, pow. dubieńskiego.

Zgubiono dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminny w Lubomlu w 1933 r. na nazwisko **Ogibowskiej** Marii zam. w Łucku, przy ul. Karaimskiej 15.

Zgubiono dowód tożsamości konia, Ser. C Nr 528321 wydany przez R. I K. w Łucku na nazwisko **Paładowskiego** Nazara zam. w Laszkach, pow. horochowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Parfeninka** Własa roczn. 1908 zam. w Mizoczu, pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową i kartę mob. wydaną przez P. K. U w Równem na nazwisko **Pietrnka** Teodora roczn. 1903 zam. w Teremnem, pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria C Nr 842947 wydany przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Poleskiego** Jankla zam. w Drożdyniu, gm. Berezów.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Włodzimierzu na nazwisko **Princa** Szmula roczn. 1890 zam. w Włodzimierzu. ul. Sklepowa 6.

Zgubiono książeczkę wojskową i kartę mob. wydaną przez P. K. U. w Krzemieńcu na nazwisko **Poleszuka** Stefana roczn. 1902 zam. w os. fab. Orżew, pow. rówieńskiego.

Zgubiono zaświadczenie wojskowe wydane przez P.K.U. w Sarnach na nazwisko **Primaka** Jana rocz. 1911 zam. w os. Klesów, pow. serneńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria E Nr 503265 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Rackego** Stanisława zam. w Helenowie, pow. horochowskiego.

Zgubiono tablicę z numerem rejestr. samochodu A-95031 wydaną dnia 10.IX. 1938 r. na nazwisko **Salopa** Urina zam. w Ratnie, pow. kowelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez Dowództwo 75 p. p. w Królewskiej Hucie na nazwisko **Sidorczuka** Sergija roczn. 1905 zam. w Rogaczewie, pow. rówieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kowlu na nazwisko **Szyldergimejna** Zelmana roczn. 1891 zam. w Lubomlu, przy ul. Pomorskiej 20.

Zgubiono legitymację urzędniczą wydaną przez Inspektorat Szkolny w Kowlu na nazwisko **Stolca** Jana, zam. w Leśniakach, pow. kowelskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria D Nr 726606 wydany przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Szumczuka** Klemensa w Wojninie, pow. horochowskiego.

Zgubiono dowód osobisty Nr 221 wydany dnia 30.VIII. 1935 r. na nazwisko **Sołowcównej** Wery zam. w Bereznem, pow. kostopolskiego.

Zgubiono dowód osobisty Seria D. Nr 063618 wydany przez Zarząd Gminy Ludwipol dnia 2.VII. 1937 r. wraz z zezwoleniem na przebywanie w strefie nadgranicznej wydanym przez Starostwo Pow. Kostopolskie na nazwisko **Szyłana** Timofieja zam. w Ujściu, pow. kostopolskiego.

Zgubiono zaświadczenie wojskowe, wydane przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Soczyńskiego** Piotra, zam. w Turyczenie pow. dubieńskiego.

Zgubiono dowód osobisty, wydany za Nr 363 dnia 30.IV 1923 r. przez Starostwo Powiatowe w Lubomlu na nazwisko **Tarczewskiej** Marii, zam. w Turzysku pow. kowelskiego.

Skradziono dowód osobisty Nr 867/I 43066/26, wydany dnia 27.XII 1926 r. przez Starostwo Powiatowe Sarneńskie na nazwisko **Trosmana** Jechila, zam. w Rokitnie pow. sarneńskiego.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Naczelnika II Rejonu na powiat rówieński za Nr 47 dnia 16.III 1922 r. na nazwisko **Turkowicza** Awruma Mojsze, zam. w Bereznem pow kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. we Włodzimierzu na nazwisko **Wagenfelda** Arona roczn. 1 zam. we Włodzimierzu ul. Poniatowskiego 33.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Łańcucie na nazwisko **Wojtyny** Paulina, zam. w Korniaktowie pow. łańcuckiego.

Zgubiono legitymację wydaną przez Komendę Wojewódzką Pol. Państw. w Łucku za Nr 483/451 wzór 47 z dnia 1.IV 1935 r. na nazwisko **Zielińskiej** Józefy, zam. w Ostkach pow. sarneńskiego.

Skradziono dowód osobisty wydany za Nr 40539 dnia 26 maja 1931 r. przez Zarząd Miejski m. Warszawy na nazwisko **Zygiela** Iszyji, zam. w Równem przy ul. 13 Dywizji 12.

Zgubiono dowód tożsamości konia Seria C Nr 468015 wystawiony przez R.I.K. na nazwisko właściciela **Hrycaka** Karpa zam. w Kamiennej Werbie, pow. Dubno.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Krzemieńcu na nazwisko **Stecinka** Jana, roczn. 1891. zam. w Raczynie pow. dubieńskiego.

Zgubiono legitymację ubezpieczeniową Nr 4198783 wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Tomaszowie Maz. na nazwisko **Mościckiego** Tadeusza, zam. w Sarnach.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: **ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI**

Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. == Cena numeru pojedyńczego 1.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni 1 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe № 30629.

Druk. Państw. w Łucku